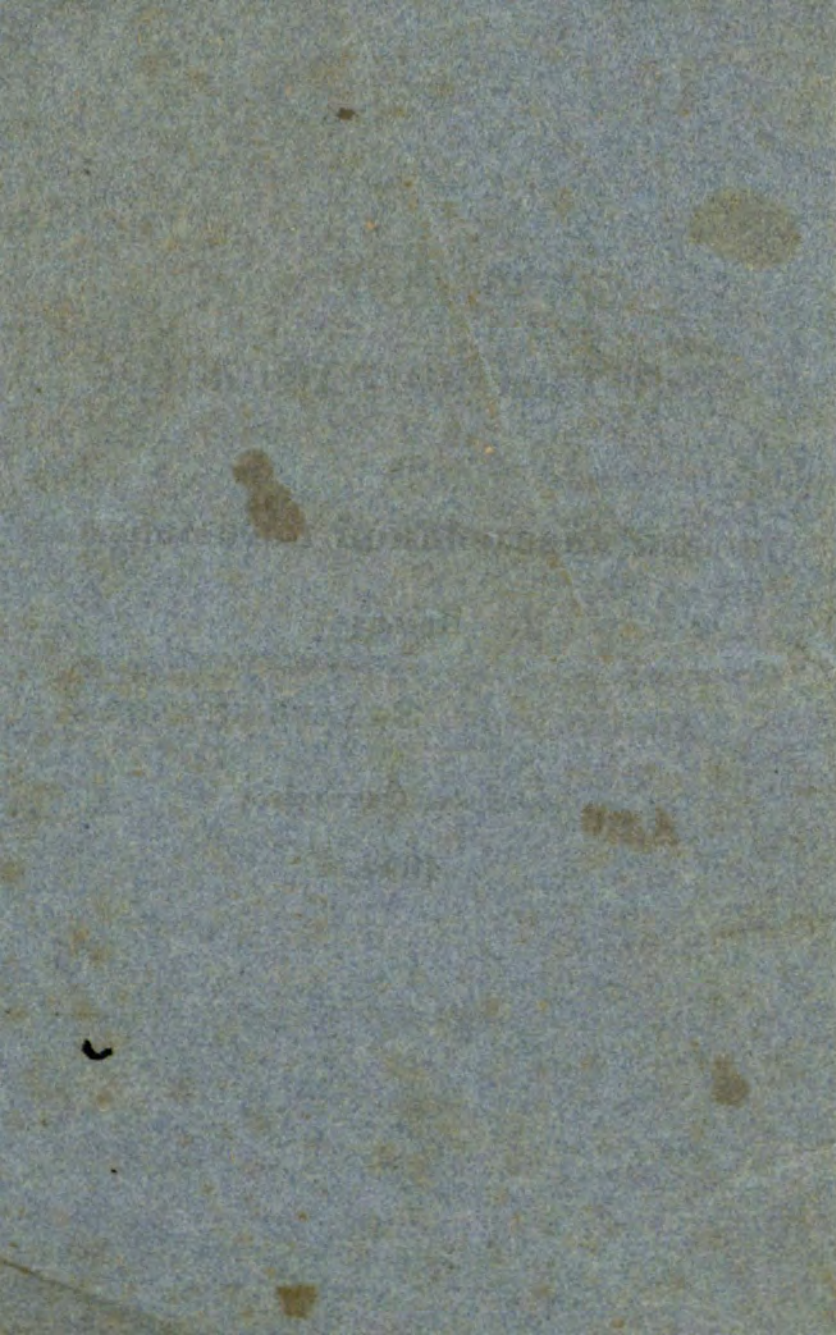

4050

12467
НАУКА ДУХОВНАЯ

мѡвлена

зъ побѣдъ въ проваждѣніи

ОБЩЕСТВА ВОЗДѢРЖНОСТИ

въ

ЦѢРКВѢ КЛОДРАДНОЙ ПЕРЕМЫШЛСКОЙ

Іереемъ

Димитріемъ Зибликѣвичомъ,

анн. кс. Октобра

1844.

ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ,

въ Типографіи Епископѣй при Храмѣ Рождества сѣаго
Іоанна Крестителя.

Р. Б. 1844.

ѿще по плоти живёте, имате оумрётн: ѿще ли дхомъ дѣланіа поотская оумерщвлаете, живи вѣдете. (Рима. ѿ, г.)

Каждый человекъ сложенный есть зъ тѣла и дши немертвон. Тѣи двѣ части такъ сѣтъ равомъ съ собою слѣчини, же вѣе доброе ѿво злое, що человекъ чинитъ, впаиваетъ на егѣ тѣло и на дшѣ. И для того такой человекъ, котрый со вѣлмъ своимъ тѣла догадѣетъ, не може долго жити, во тѣло наше пождѣетъ неразъ вѣше ѿкъ потребѣ, а черезъ тоѣ шкѣдитъ дшѣ; ѿле такой человекъ, котрый своимъ раздумомъ покрѣпѣетъ пождѣивости тѣла, и старѣетъ ѿ добро свои дши, такой жити вѣде на свѣтѣе долго, а вѣчнаѣ хвалѣ чекѣетъ въ Нѣбѣ. Для того св. Апостолъ Павѣлъ до громады Римской въ своиѣ листѣ такъ написѣлъ: ѿще по плоти живёте, имате оумрётн: ѿще ли дхомъ дѣланіа поотская оумерщвлаете, живи вѣдете. И шо той св. Апостолъ до Римлянъ написѣлъ, тоѣ са и наѣе вѣлхъ христіанъ тичитъ. — Такъ есть, мои Нарѣдѣни! для дочѣного и вѣчного добра (щастіа) нашего повинниельно оумерщвлати, покрѣпѣати тѣлѣныи налогѣи, и не допѣкѣати самѣмъ скаѣнностѣмъ надъ собою владѣти; того вымѣтѣетъ ѿ наѣе вѣра св. и самѣ нашъ раздѣлъ. — Иле пытаюѣа тепѣрь, слѣдѣетъ ли человекъ вѣе голоѣе

своего разума, голоса вѣры с. и вѣрнаго сдѣланія?

Съ такъ чѣсто, признати потреба и най-частше, не моваю оуже человекъ, ае христіанинъ дѣлати противъ приказаніамъ кожныхъ, противъ вѣръ св., противъ разумъ и вѣрнаго сдѣланія; а и дѣчи за самимъ склонностями и ѡдающимъ рожинамъ налогамъ, завывае на Бога, на свою дѣшю, же такъ, такъ николи оумирати и зъ своихъ оуцѣнокъ передъ найсправедлившимъ Свѣтоу живаго рахъкъ здавати не маа. — И котрыйже теперь головникъ и наибольше розширенный мѣжи людьми грѣхъ, въ нашихъ чинахъ панае?

Такимъ найвиршиамъ грѣхомъ, до которо теперь воаша чѣсть людей въ свѣтѣ налоговъ привыка, естъ грѣхъ пѣланства, таа то розширенная зараза, котра зъ звыточнаго оуживанія моцныхъ и горячихъ напоевъ а оубавивъ горькості походити, ааа токъ нищитъ, тѣло трѣи и дѣшю завывае на вѣки. Воздѣржностъ, вострапзливностъ зновъ, провѣдитъ человека дорогю цноты, и чинитъ го такъ дочено такъ и вѣчно цаеганывамъ. — Съ такъ радостна маамо вѣ, що тѣю вострапзливностъ днѣсь вюдъ голобать! Иае бызнати мѣшъ, же не вѣзъ вѣакои трѣдноті и противныхъ мыслии зъ сториамъ тѣхъ, котринъ запоиняючи на добро вѣхъ и на милостъ вѣажнаго, вѣакии ино пожитокъ на мысли мають, по долготъ наконѣць чакъ, черѣзъ даакии край и розлѣгамъ мѣра силно ѡ аѣашон чѣсти людей пожаданна таа въздѣржностъ, перѣшла оуже и до насъ, на потѣхъ нашъ загостнаа оуже до нѣшого крѣю

Початкомъ того овиѣства въздѣржноті, того такъ хвалѣнаго вратѣства вострапзливноті стаа са ѡ рохъ 1813. и рохъ 1826. Иамерика, и оуже тааъ теперь незавѣааа множетво людей до вратѣства вострапзливноті налѣжитъ.

пѣнѣтвомъ, горѣлкою, що никто ни за вой-
та въ громадѣ Оврийнѣ быти не може, ни въ
сабжаѣ прѣтмѣ не вѣде, ни жинѣти са не мо-
же, ни за кѣмъ не вѣдае прошѣный, ни за свѣд-
ка примѣщенный, ни прѣтмѣ складати не мо-
же, бѣли оуручѣтого шлюба, ѣ шѣрого по-
становленѣа воздѣржности не оучинѣлъ, бѣлиса
до вратѣтва ветрѣмезайности не вписалъ. Также
оужѣ недалѣко ѡ насъ въ циркѣларномъ мѣстѣ
Тарновѣ на потѣхѣ Епископовъ, Пастыровъ, такъ
намъ лѣтописныа книги голобѣтъ, до днѣшъ 1188
людѣи до того хвалѣного вратѣтва ветрѣмезай-
ности ветѣпѣло.

Отожь видѣте, же Оудалѣнными народами ѣ со-
сѣднѣи нашѣи краѣны, переконѣвшима ѡ сабѣтнѣхъ
свѣткахъ пѣнѣтвѣа, ѣ Оюванѣво оуживѣна го-
рѣлѣки, починѣли перѣдъ Гдѣмъ Бгѣмъ шѣрое ѣ
статѣоуное постановленѣе выветѣргѣтѣна тогѣ тѣ-
ло ѣ дѣшѣ гѣващѣго тѣрѣнкѣ.

О любѣимѣи Парохѣиани мои! Когожьмъ зъ вѣсь
той такъ прѣкраснѣи, такъ спѣнѣтѣльнѣи при-
кладъ воздѣржности (ветрѣмезайности) сосѣднѣхъ
сторонѣ, нашѣхъ краѣнѣ, до насѣ вѣдовѣнѣа не порѣ-
шилъ; ѣ тѣмъ воше, коли высокихъ оурадѣвъ,
такъ дѣховныхъ, такъ ѣ свѣцѣкихъ ѣ Оюванѣво на-
шого вѣголюбѣного Прѣпѣтѣра оуверднѣлъ бѣтъ
желѣнѣемъ, шѣбы въ Бгѣ цѣбѣи Дѣцѣзѣи вѣтѣ
вѣкрнѣи налогъ пѣнѣтвѣа откнѣдилъ отъ сѣбе, ѣ
оуверѣннѣость (мѣкрнѣость) ѣ трѣзвѣнѣе совѣк по-
становѣли, ѣ оуручѣтѣ въ Цѣркѣвѣ св. оучинѣ-
ли Овѣктнѣицю, кѣльше не Овѣражѣти доврѣтѣа вѣс-
вышнѣго Бгѣ!

Дѣмъ тогѣ, шѣбъветѣмъ пѣнѣтвѣа хоронѣли, го-
рѣлкою са вѣрѣдилѣ, ѣ трѣзвѣтъ полювѣли ѣ
тѣю Гдѣ Бгѣ пошлювѣли, Овѣобѣзѣннѣи бѣмъ

вмѣстѣ оубрадоу дѣховнымъ, щобы я, яко
 вашъ Отиць дѣховный, вашъ мѣтцовой Парохъ,
 для вашего добра, для званіа дѣшъ вашихъ,
 надѣлами моими васъ, милыми дѣтонки той Цер-
 кви св., оубажными оучинилъ и показалъ, яко не-
 щаставшии естъ, той человекъ на тѣлѣ и на
 дѣшѣ, котрый набого до пѣнитка а оубла-
 ко до горѣнки со вѣлѣ навѣкалъ. — Отожь ска-
 жѣ вамъ днѣш ѿ змѣхъ скѣткахъ пѣман-
 ства, и то въ той спосѣкъ: Перше, можи-
 ти вѣдѣ, яко смѣтными естъ скѣтки
 пѣмнства що до тѣла; а потомъ, що до
 дѣшѣ. — Хочѣ я тѣ, въ того св. мѣтца, сѣрдцемъ
 живилымъ до васъ, мой Парохіани, можити. По-
 слѣдхайтежь мене въ оубагою.

І.

Тѣло наше такъ естъ ѿ Гда Бга сотворѣн-
 ное, же вѣк чѣсти бгѣ въ пѣвноу до сѣбе зѣ-
 стають стоѣнкѣ и порѣдкѣ, и человекъ тогда
 доброго дѣзнае здорова и спосѣкнымъ естъ до
 работы и до праць, коли вѣк тѣм чѣсти тѣла
 въ надѣннѣмъ соекѣ разѣ ѿ сотворѣтелѣ сто-
 ѣнкѣ и порѣдкѣ въ еднѣсти зѣстають. Иле ско-
 ро той порѣдокъ ѿкинедѣ спосѣконоу нарѣ-
 шитѣ, тѣло наше заразы со почѣ, а вышкѣ-
 ши въ порѣдкѣ карѣвъ свѣнхъ, пѣдѣа и со вѣлѣ
 оубѣта; а тое звѣмо хорокова.

На оутриманіе порѣдкѣ въ тѣлѣ, на захова-
 ніе доброго здорова, потріба конче пѣвноу мѣ-
 рѣ такъ въ вѣдѣню яко и въ напою заховати.
 Иле яко инѣ мѣра, чи то въ вѣдѣню чи въ
 напою преврѣна вѣде, тогда низѣчитѣа и пѣдѣа
 цѣлѣннѣ порѣдокъ въ тѣлѣ, а такъ той человекъ,

котрый надъ потребъ и мѣрѣ жеть яко пиѣ, ста-
гае на своѣ тѣло розмаитымъ болѣзнимъ, тажкѣи
и часто и смертельными хоробымъ и слабостми.

Яко правдѣ мовлю, придиавѣша пѣакѣи, ко-
трый надъ потребъ и мѣрѣ пиѣ, якъ тажко той
налогъ его самого карае и мститѣя надъ его
тѣломъ. Лице пѣакѣи напѣхаетъ яко вываждаетъ и
вымокаетъ, вридае, очи почервонѣли, ноги по-
слабли, що го оуже и ноити не хѣють, рѣки
требѣта, що и ложки до оусть донѣсти не
може; потѣмъ приходить на пѣакѣи зѣворотъ го-
ловы, сѣхоти, пѣхлины, дыхавица и иныи врида-
кѣи и тажкѣи хоробымъ, котрыхъ жидень, хѣтькимъ
и наипѣшій аѣкѣарь не оулачѣитъ. Такъ и Пи-
сло св. говоритъ: Во мно зѣхъ вришнѣхъ
недѣгъ вѣдетъ, и прѣшищѣнїе прикѣи-
житъ даже до холѣры. (Сѣрѣхъ 37, 33).
Не разъ тажкѣ пѣакъ и наглоу смѣрть вѣзь жаю
за грѣхѣи, вѣзь похѣты, вѣз напѣват. Сакраментѣ оу-
тириѣ. Бо вели можна займѣтиѣа вѣсь, признай-
тежъ ми; — кто идѣчи зѣ корчѣи оутондаъ вѣ
рѣцѣкѣ, вѣ стѣдѣи, вѣ потоцѣкѣ? Пѣакъ! Кто сѣ
головѣ розвѣиѣ, рѣкѣ, ногѣ зломѣѣ, кѣркѣ со-
вѣ скрѣтилѣ? Пѣакъ! Когѣ зѣиѣи вѣ корчѣкѣ, вѣ
мѣкетѣ, на мѣмаркѣ, на торзѣкѣ? Пѣакѣи! Кто и
когого зѣкѣиѣ на смѣрть вѣ корчѣкѣ яко на до-
розѣкѣ? Пѣакѣи пѣакѣи! Когѣ розтѣрѣтовѣли конѣ,
перѣхѣлѣ вѣзѣ? Пѣакѣи! Кто вѣлаючѣиѣ на до-
розѣкѣ, вѣ рѣкѣ, и тѣиѣ на вѣкѣи оуиѣдѣѣ, за-
мѣрѣѣѣ, своѣ пѣанѣ дѣшѣ дѣвѣолѣ ѡдѣѣѣ? Пѣакъ!
Отожъ видѣте, що пѣачѣико, котрый вѣзь мѣкры
вѣзь оуѣѣи тѣиѣ горѣчѣиѣ трѣякомѣ, товѣ зѣ-
бноу горѣѣаковѣи зѣлиѣѣѣѣ, трѣѣ своѣ тѣло, ни-

цить своє здоровіє, а смерть передъ часомъ неподѣлана кончить самотное житіє єго. Для того то Писмо св. мовить: Пресмыщеніє мѣ мнози оумроша, внимаай же приложи тѣ житіє (Сірахъ 37, 34). т. е. зъ піанства много оуже помирао, а кто трезвѣсть любитъ, той многіи лѣтъ поживѣ.

Теперь пытаюца вѣсь также, може піакъ вѣти когатымъ? Никѡан. Ко также може вѣти когатымъ и доврама мати, коли при ослабленнхъ черезъ піанство силахъ и при нардшенномъ здоровію, стаєса неспособнымъ до заработка си на какалокъ хачка; а потомъ, также піакъ можеа довра мати, коли вѣ що має, на пятыхъ Овертає, неразъ Остатній грѡшь, Остатню Одыжъ (Одежкѡ) Остатне зъ одежка зѡжа а неразъ потребное скѡго рѣшила ако господарства начинѣ нѣє до корчмы и тамъ за трѡночь, за горѡкѡ дає, заставляє и съ піакани мирно передекає. Тамъ то въ корчмѣ Оюванко въ Недѡю и Свато рѣмесаники, господари, господынк, чєладники, саживники, наєаники, жолнѣри, оурлопники, паровки, кѡхарки, молодичѣ, дѣвчата, розмайтого стаєд люди напѡпѡють домъ шинковный и тамъ мѡзыковѣ, тѡйцємъ и трѡнкомъ розпалѡившиє, що только котрый при сѡбѣ має, выдѡє, а притѡдѡивши горѡкѡковѣ своѡ рѡзѡмъ, скачє, спѣває и вѣєаитѡ дѡко, такъ половина свѣта єго выла. А такъ черезъ такое піаньство и такѡ роєпѡєтѡ, змарновѡвши дорогій чѡєє до навожинѣства, до праѣцѣ, стрѡтѡивши силы тѣла и здоровіє, передеѡивши маєтокъ, стаєса піакъ подѡвнымъ кадинолѡ сынѡ и мѡєнтъ въ тажкѡй недоли и вѣдѣ житіє проєадити, ако ѡ порога до порога живрати кѡєинкѣ хачка.

Звѣдѣи нѣлогъ пѣльнѣтъ потагѣ за собоу
 бѣе далѣко смѣтнѣиши свѣтки, коли жѣнѣ и
 мѣлѣи дѣти даа пѣльнѣтъ мѣки голоду, наго-
 тѣ и зѣлно зноити мѣзѣтъ. Ахъ! вызнати мѣ-
 шѣ, много то развѣ съ колѣнь сѣрдца сабхати
 мѣкѣишью пѣльчѣ и нарѣкѣишь нещѣтѣиши не-
 вѣсты, котра на своѣи стѣнѣ, на своѣи добу,
 на своѣи мѣжи пѣльчѣ тѣкко жаловѣлаа; аго
 мѣкъ неразѣ мѣжѣ на своѣи жѣнѣ пѣльчѣ, тѣкко
 нарѣкѣлъ, горко пѣльчѣлъ. Подивѣлаа до добу,
 гдѣ мѣжѣ аго жѣнѣ аго свѣдѣ развѣ мѣльнѣтъ,
 то мѣ вѣрдкомѣ нѣлогѣи шѣдѣлаа. Пѣльчѣ тѣмѣ
 свѣрѣа, колотѣа, проклѣтѣа, вѣйка, мѣкъ тѣмѣ
 незвѣа, зневага; страхѣ помѣсѣити, мѣкъ тѣмѣ
 свѣрѣа бѣа, свѣрѣа людѣи! Въ тѣкомѣ добу,
 мѣжи тѣмѣ мѣльнѣтъкомѣ не мѣ николи спо-
 кою, въ тѣкомѣ господѣрѣтѣк не мѣ ладѣ, не мѣ
 и дорѣкѣ; а даа чо гдѣ? вѣгдѣ незвѣа, гдѣ проклѣ-
 тѣа, гдѣ зневага, гдѣ пѣльнѣтъ, тѣмѣ бѣа
 не мѣ, а гдѣ бѣа не мѣ, мѣже тѣмѣ вѣтѣи вѣа-
 голѣвѣнѣ свѣдѣ? Мѣже тѣмѣ знаходѣтѣица лѣка бѣ-
 гдѣ и мѣкѣ? Тѣкое вѣзвѣожное мѣльнѣтъво за мѣ-
 жѣа на сабшѣи шѣ бѣа вѣрѣ, на шѣлѣтѣи шѣнѣхъ
 по мѣощѣи рѣки свѣдѣ: вѣшѣкѣ при шѣлѣкѣ въ при-
 то мѣощѣи бѣа и свѣдѣ свѣдѣхъ за приагаи соѣкѣ
 мѣлѣтъ, вѣрѣ, оуѣтѣишь, тѣмѣи саѣвѣаи: мѣ
 ша а вѣ шѣ мѣ мѣощѣи, вѣрѣ, оуѣтѣи-
 шѣ а жѣ до смѣрѣти, тѣкѣ мѣ бѣжѣ
 по мѣози. Мѣкѣ мѣже гдѣ бѣа по мѣощѣи и вѣа-
 голѣвѣити тѣкѣ вѣзвѣожное мѣльнѣтъво, котроѣ
 оуѣнѣишѣ при шѣлѣкѣ приагаи за нѣтъ мѣе? Мѣ-
 кѣе дотрѣмѣише приагаи, тѣмѣ и лѣка, тѣмѣ по-
 мѣкъ бѣа, тѣкѣ вѣлѣдѣмѣльнѣтъво свѣдѣ. Тѣкѣ
 бѣага хриѣтѣ; гдѣ мѣжи мѣльнѣтъкомѣ не мѣ трѣ-
 шѣити, тѣмѣи нѣмѣи мѣлѣощѣи, вѣрѣ и оуѣтѣишь, не

на тій благоговіній кождого, не та й добра; і
 не та добра, во мбжъ або женя ксе по корчмахъ съ
 пілканн зарновланши, приходить въ днь або
 въ нчнъ запитый, запита до домъ, и бднъ дрб-
 гоє зневажає, проканицє, вїє. И также вбдними
 въ такомъ домъ сбть дрбными дѣти! Не
 разъ збстаканнми самн везъ дозоръ, везъ стра-
 вы, везъ кбеника хѣва, шовы свой голодъ за-
 покоили, мбєать по чбджихъ домахъ, хлабнахъ
 ѿ стрѣвъ проєити, або по оулицяхъ вытѣгати
 рѣки ѿ паллджн (милостыню), а вєан не могбть
 си ничого выпроєити, выжєкрати, то и чбджъ
 рѣчь нєразъ козѣтъ, а такъ зъ молодъ оужє
 навывають дѣти до лѣннєтєва, до крадѣжи, а
 вндѣвшє самн прикладъ на пѣлнѣмъ Отцѣ або
 мѣтери, вєрбтєа и до пѣлнєтєва. Такъ то не-
 разъ вєзкожими родичи сбть причїновъ дочєно-
 го и вѣчного нщѣстѣа своихъ дѣтїє. Не бднъ
 смнъ навывкѣвши налогово до пѣлнєтєва, до го-
 рѣлки, а стрѣтѣвшн ксе що мѣє, не мѣючн за що
 пїтн, до чогожєа возмє? до крадѣжи до зло-
 дѣїєтєва; а конїць такого, жє дбстѣвшнєа разъ
 въ рѣки кѣрнѣєсправєданкѣстн, тѣмъ або въ не-
 колн (кримѣналѣ) або на вѣтканцн (шѣкєнцн)
 повѣшнє, кончїть роєпѣтнєє жїтїє своє. Горє
 вѣмъ затѣмъ вєзкожими родичи! во не тѣлько шо
 жѣднѣє потѣхн зъ дѣтїє своихъ не вбдєтє мѣ-
 ан, ялє на стрѣшнѣмъ сѣдѣкѣ перѣдъ Бгѣмъ тѣж-
 кїє за нїхъ рахбнокъ злѣтє, шо чєрєзъ вѣшнєє
 пѣлнєтєво дѣти оужє ѿ мѣлодѣстн до злѣго на-
 выкѣють. Вѣто повнннїєтє мѣтєцє самоє От-
 цѣ некѣєноє злѣтѣповѣтн. Вѣ повннннїєтє вѣтн
 добрымъ для дѣтїє своихъ прикладомъ. Вѣ по-
 вннннїєтє вѣтн нхъ нѣгѣламн хранїтєламн. Сѣ
 горє чєловѣкѣс тѣмъ, кѣжє Слово кожїє,

иже соблазнь (згоршкнїе) приходить. . .
 Оуже есть емѣ, да овѣнѣа жернокъ
 съ лъкїи на выи егѣ, и потонѣтъ въ
 пѣчинѣ моретѣи. (Мат. 18, 6-7.) Потомъ
 недѣвать на томъ, що пїакъ трѣтитъ здоровїе,
 маѣтокъ, але трѣтитъ до того ещѣ гоноръ, сла-
 всъ и повѣсѣ оу трѣзвухъ оучнїахъ людей. Бо
 пытаюса кто пїакъ прїйде къ сабжѣс, въ обо-
 вѣзокъ? Терѣзвїи и оучнїаи ремеслнїкѣ, го-
 сподарь конѣа налогого чѣладника, сабжѣ-
 бника, сабжѣвнїцѣ або наманника прїати. Кто
 пїакѣи хотѣвы былъ найащїицѣ ремеслнїкомъ,
 повѣрнѣтъ лѣкѣю ровѣсѣ? Кѣждѣи конѣа, щѣбы
 не застѣвалъ, не пропїалъ и заведѣ не оучнїилъ.
 Кто съ пїакѣомъ трїаїа компанїю? Жаденъ те-
 рѣзвїи, оучнїи, чѣловѣкѣ, хїка тѣлько по-
 добнїи емѣ пїакѣ. Кто пїакѣ шанѣе, покажѣе?
 Нїкто, жаденъ терѣзвїи не мѣже пїакѣ терпѣти
 а тїмъ слїишь и не покажѣе го, кѣждѣи на
 пїаннїцѣ пѣльцѣи скѣзѣе и мѣвнѣтъ: то пїачн-
 ско! Съ пїакѣомъ нїкто въ жаднїи справѣ и
 стоѣбнїи вхѣднїи не хоче. Пїакѣи нїкто тѣм-
 ннїцѣ не повѣрнѣтъ, во оуже и прїаждрїи Со-
 ломѣи тѣкъ мѣвнѣлъ: гдѣ пїаннѣство, тѣмъ
 тѣмннїцѣ не ма. . .
 Тїмъ спѣокомъ стѣїа пїакѣ, причїною оутрѣты
 гонорѣ, славы и повѣснї. и тѣкъ знѣете тепѣрь мой
 Парох: лѣкъ згѣвнїи сѣтъ скѣтки пїаннѣства шо до
 тѣкаа, шо до дочѣеннѣсти, знѣете шо той нещѣстнїи
 трѣнокъ горѣкаа, мѣже. лѣкъ то пїакѣ налогѣ-
 вїи трѣтитъ своѣ здоровїе, маѣтокъ, стагѣна
 сѣкѣ, на своѣ жнѣс, на своѣ дѣтнї оѣстѣнїю не-
 долю, еѣтъ даа нїхъ и даа дрѣгнїхъ згоршкнѣмъ,
 потѣмъ трѣтитъ гоноръ, славу, и повѣсѣ

оу черезвѣхъ людѣи дознаѣ вѣтъѣ, ганьвы и зневѣги
цѣлаго свѣта. Понабѣхайтежъ ещѣ, ѣкии сѣтъ сѣдѣ-
тныи сѣдѣтки пѣдѣства шо до дѣши.

II.

Белѣта толькѣ съ оубѣгою самѣи наѣдъ собою
застанѣвѣно, лѣгкѣ познаѣмо, же до высѣго ѣкѣ
той свѣтъ шѣта, ѣ Гдѣ Бгѣа сотворѣниѣ бѣ-
мо. Онѣ наѣтъ на оубразѣ и подобѣи своѣ сотво-
рилѣ. Онѣ наѣтъ дѣлѣ дѣшѣ, за котрѣю Сынѣ
Бгѣо ѣдинорѣднѣи Иѣсъ Хрѣтоѣъ найдорѣжшѣю кровѣ
свою на крѣстѣ пролѣлѣ, а котрѣи то дѣши, ѣкѣ
найдорѣжшѣго скарѣѣ маѣмо дозираѣти, пѣлно-
вѣти, стерѣчи, шѣвыи жѣднѣи и прѣдѣлѣ наѣтъ
ѣи не выдѣрѣлѣ, въ ничѣмѣ не зашкѣднѣлѣ и зѣ
дорѣги оубѣтѣности на дорѣгѣ грѣхѣ не спровѣднѣлѣ.
Елѣ знаѣшь тѣ Братѣ хрѣтѣианинѣ тѣхѣ и прѣдѣ-
лѣи твоѣи дѣши? Шѣто сѣтъ то тѣвѣиыи пожадѣнѣ-
сти, зѣпѣдѣи люди, ѣхѣ самѣи прикладѣ, по-
томѣ дѣволаѣ, котрѣи, ѣкѣ Пѣмо св. лѣвити,
ѣкѣ лѣкѣ рѣкѣа ходѣтъ, ѣкѣи кѣго
поглоѣтитѣи (I. Петр. 5, 8).

Тѣхѣ то и прѣдѣлѣи оубѣвѣно потрѣвѣлѣ наѣтъ
стерѣчи и барѣвати, шѣвыи мо черѣзѣ недѣвѣктѣво,
лѣбнѣктѣво, черѣзѣ неострѣжнѣсть и пѣдѣство,
дѣши наѣшѣи, тоѣо найдорѣжшѣго скарѣѣ, на вѣ-
ки не оубѣрѣтии. Бо пыѣаѣма, вѣдѣе такѣи чѣ-
чѣлоѣкѣкѣ, котрѣи вывѣрѣвшиѣа въ далѣкѣ дорѣгѣ,
и маѣ ѣкии скарѣѣ на дрѣгоѣ лѣкѣтѣе, до иѣного
чѣдѣжѣо краѣ спровѣдѣти, вѣдѣе лѣвѣю, такѣи чѣ-
чѣлоѣкѣкѣ такѣ недѣвѣлѣмѣ, такѣ неострѣжнѣмѣ,
ѣкѣ въ дорѣзѣкѣ пѣдѣствѣ са оубѣдѣлѣлѣ и вѣзѣ оубѣ-
вѣгниа тоѣо, же злодѣи, самѣи люди въ чѣлѣ
ѣго пѣдѣства и снѣ прѣитѣи, и толькѣ скарѣѣ

V. Въ сѣрдцѣ піакѣ мѣстятя гнѣвъ, заботѣ, ненависть, завѣсть, неретѣльнѣсть въ дотрыманію слова. Піакъ чѣринтъ, обманываѣ дръгнхъ, розѣвѣѣ паѣтки, даѣ до вѣйки свѣзїю, ѡво самъ дръгнхъ кааѣчнтъ, въ заботѣ и завѣстѣ своего вѣйжнїго поднаѣѣ, ва неразѣ и забнѣѣ.

VI. Піакъ трѣнокѣмъ розпаленннй пополниѣ грѣхъ тѣкаеннй (чѣжолѣтѣво), позволѣѣ сѣ него-днвнн жарты, прїѣтѣѣ вѣзѣтѣднѣо съ ѡбѣвлн дръгого пола, и тнхъ неразѣ до грѣхѣ намѣовѣю ѡво ѡбѣтнцѣмн наводнтъ.

VII. Піакъ стрѣтнвшн вѣѣ въ піаньѣтѣѣ, не лѣючн тѣпѣрѣ чннѣ жнтн, вѣрїѣ до вѣрдѣжн, ѡшдѣаньѣтѣва, цнганьѣтѣва, до розвою.

VIII. Піакъ за трѣнокѣ, за горѣакѣмъ неразѣ фалшнѣѣ свѣдчнтъ, каамаѣво свѣржнтъ, прѣвды не лѣовнтъ, сѣмаѣнїѣ своѣ запродаѣ.

IX. Неразѣ мѣжъ съ жѣною ѡво жѣна съ мѣжѣмъ, не жнѣтъ съ собою по хрнѣтїаньѣкѣ, не жнѣтъ въ зѣодѣ, въ лѣовнн, ѣднѣ дръгомѣ стаѣѣм не вѣтнрнѣмъ и чѣрѣзъ налогѣ піаньѣтѣва ѣднѣо дръгѣ ѡпѣцнѣѣ. Наконїцѣ.

X. Піакъ цѣовѣмъ мѣлѣ за цѣо пѣшн, прѣгнѣ чѣжѣго дѣвѣра, лѣкомнтѣѣ на чѣжнн снѣпы, звѣжа, ѡдѣжъ, грѣшн, чѣдѣовѣѣ и на нннннн вѣйжнїго рѣчн. — Ѳгожѣ вндрнтѣ возлѣовѣенннн, мнлнн Парѣхїнн, мѣкѣ піаннцѣ вѣѣ дѣѣтѣ заповѣдн вѣжнн тѣжѣко перѣтѣпѣѣ, ѡ за тѣкѣ тѣжѣко перѣтѣпѣнїѣ заповѣдн вѣжннхъ, цѣожѣ піакѣ по смѣртн чѣкаѣ? Ѳто вѣчнѣоѣ ѡтѣдѣнїѣѣ и вѣчнѣѣ оутрѣтѣ дѣшнѣвногѣ спѣнїѣѣ. Не мѣ то мѣѣлѣю, самъ св. нѣпѣстѣолѣ Пѣвѣлѣ тѣкѣ мѣовнтѣ вѣамъ: Нѣ и нѣ вѣѣтѣ, мѣко не прѣвѣдннцѣмъ цѣрѣтѣвїѣм вѣжїѣм не нѣѣѣѣдѣтѣ, не лѣтнтѣ сѣбѣ, нн вѣѣдннцѣмъ, нн нѣдѣлогѣдѣжнтѣѣѣн. нн

прелюбоудѣи, ни сквернители, ни малакии, ни тѣтѣи, ни пѣвницы, ни догматели, ни хитрники царствѣа вѣжѣа не истабдѣтъ. (I Кор. 6, 9-10) то естъ на рѣзѣмъ повѣвше, св. апѣль, подадѣйте иио, такъ въ листѣкъ своемъ до Кориндѣианъ написавъ: Вы гromaдѣа, люди, знѣете и не вѣодѣтъ себѣ; тѣи не вѣодѣтъ до црѣтва вѣжого, котрын на Гдѣа Бгѣа завывѣють, Бгѣо не любѣтъ и не вѣотѣа, котрын жѣють неправѣдно и нечѣсто, котрын сѣтъ скѣпѣли, котрын проканивѣють, котрын здирѣють, котрын кривды и пакости рѣвѣтъ, котрын крадѣтъ и котрын безъ мѣры и оубѣаги оупивѣются; тихъ то чѣкае по смѣрти вѣчное оубѣжѣнѣе, вѣчнаа пропаетъ въ пѣкалѣ. О заховѣйтежъ се слова тѣи въ сѣрцахъ вашихъ и старѣйтеся подадѣти ихъ жѣти.

Тепѣрже коли зъ початкѣа моѣи надѣки чѣсанѣте, же оудаленныи народы и соседнии нашѣи краѣны оуже починиав Гдѣа Бгѣа шѣроѣ и статѣчноѣ постановленѣе выстерѣгатѣся горѣчихъ павѣиныхъ напоѣвъ я оубавѣко горѣаа, коли чѣсанѣте такъ же въ первой чѣсти надѣки, якъ смѣтныи сѣтъ скѣтки пѣанѣтва шо до тѣла, въ дрѣгой чѣсти шо до дѣши, и такъ познаѣете страшныи оубѣтѣшѣнѣа пѣанѣтва, томѣ тѣми вѣзвѣють до вѣсѣ словѣли: Моѣи Пирѣоѣи, дѣтоньки тоѣи Цѣркви свѣтѣ! Бѣаи иио дрѣгого цѣните вѣшоѣ цѣнѣтѣе домокоѣ, бѣаи мѣеѣе мѣлоѣтъ къ Бгѣу, къ дѣточкамъ, къ родѣнѣкъ вѣшоѣ, бѣаи мѣлоѣе вѣамъ естъ дѣшѣвноѣ спѣенѣе, занѣхайтежъ нищѣетныи тотъ налогъ пѣанѣтва, шѣкѣнѣтежъ оѣтъ себѣ тотъ згѣбныи трѣнокъ горѣаа, тѣю тѣла и дѣшѣ гѣвѣщѣю зарѣзѣ. Чѣвѣйте вѣкѣми силѣами непрѣстанно сами наѣдъ сокоѣю, оутрѣмѣдите вѣше тѣла въ чѣстѣтѣ, пѣлѣ

и́йге и́ дозира́йте въ трѣзвости то́го найдорож-
шого въ ва́съ ска́редъ, ва́шу дѣшѣ неслерті́льнѣ,
щѣбы дѣла́ль, то́й голо́вни и́ непріа́тель, ва́съ не-
осторо́жилихъ, въ пѣльнѣстѣкъ замѣкнихъ, въ сѣтъ
пекі́аного грѣхѣ не запотѣль, смертію вѣчно
не за́внѣль и́ вѣза покѣты, вѣза найсвѣтѣйшихъ
Сакра́ментѣвъ до пѣкла не впрова́дилѣ.

Люби́лиши Паро́діани! Бра́тіа Христі́ани! Треба́жь
во́льше е́ще до ва́съ принавлѣти, щѣбы ва́съ до
недѣтѣннаго старѣнѣа ѿ до́вро тѣкъ доче́нне тѣкъ
и́ вѣчное накла́нѣти и́ до тѣкъ спаси́тельной трѣ-
звости повѣдѣти. Мѣли́жь ва́мѣте е́ще въ да́шней зо-
става́ти сла́потѣ, щѣбы ва́те ро́звѣломѣ ва́шимѣ
не по́знали сво́го ва́ннаго до́вра! Вша́кже тѣа на-
ва днѣшнѣа даа ва́шого до́вра зѣ то́го сва мѣт-
ца ка́зана вѣла. А́хъ! чи не возне́те сѣ е́и
до се́рдѣць ва́шихъ, щѣбы ва́те на по́томѣ хоро-
ни́ли пѣльнѣста, горѣлако́въ вѣднѣи а́ трѣзвѣте
и́ мѣри́о́ста полюбѣи.

и́ по́нева́жь зѣзѣ Гдѣ И́и и́ Бгѣ св. ла́кки чело-
вѣкъ ни́чого даа спасѣнѣа сво́го оу́чинѣти не мо́же,
даа то́го са́мѣ Гдѣ Бгѣ че́резѣ Цѣрковѣ сво́ю св. че́резѣ
Е́писко́пѣи и́ Напѣли́о́въ, сво́ихъ Намѣтѣнѣко́въ, вѣ-
вае ве́хъ христі́анѣ, щѣбы до Бгѣ Сѣа І́иѣа Хрѣта, а́
на́шого Спаси́теа са́ чѣтѣнѣмѣ се́рдѣцьмѣ прие́д-
пи́ли и́ пере́дѣ Бгѣ стѣмѣмѣ Са́тарѣмѣ оу́рочи́те
оу́чинѣли О́бѣтѣнцю и́ щѣроѣ по́тѣнокла́нѣе въ
оу́живѣнѣи на́лѣнѣхъ напѣо́въ хоро́ни-
тѣа пѣльнѣста, а́во во́вѣкѣмѣ ве́тра́мѣ
тѣа ѿ тѣ оу́живѣнѣа горѣлаки а́ въ и́н-
ныхъ напѣо́въ на́лѣжитѣ заховѣти
трѣзвѣте, и́ по́да́хъ сѣла́ сво́ихъ до
то́го дрѣвѣхъ накла́нѣти.

Ѿ мѣхъ ва́нѣкѣ ва́лода́те, ла́ккъ по́дае на́мѣ Гдѣ
И́и днѣмѣ въ то́й Цѣрковѣ св., до то́го дѣшѣ вѣа-

вляючого нам бреша. Кт́ожки зъ насъ, найдоброутайшии Бже! оутвердно не прагнѣлъ Твоѣи найсвятѣйшой лѣвки? Кт́ожки не поѣшолъ за голозомъ нашего найдостойнѣйшого Еписпа, того прелюбвѣзнаго Архидіацѣвѣра, котрый ѿ добро свѣдѣхъ ѿвѣчокъ къ цѣлѣи Бгѣо Діацѣзін жиѣвнихъ, вѣкии силами непрестанно старѣеа. — Я коли такъ, идѣтъ, поспѣшайте, мой Парохіани! миами дѣточки тѣи Церкви св.; зголоубѣтеа насампередъ до Нин, до ского мѣстцового Каплана, оучитѣтъ вашѣ дошѣ черѣзъ св. спѣвѣдѣ и пріятіе найсвятѣйшого Сакраментѣ и оучитѣтъ передъ Гдѣомъ Бгѣомъ, передъ пречистою Дѣвою Марією и стѣмъ Ангѣломъ, хранитеаь оурочитѣ Свѣтницю и ширѣе постановленіе къ оуживаніи палѣныхъ напоѣвъ хронитиа пѣаньства яко со вѣкамъ заречіа оуживати горѣаки а къ ииныхъ напоѣвъ заховати трѣзвость и мѣрность. Такии христіани до оубовно на тѣе зрѣваніион книги записѣтеа, такии ѿ Церкви св. за поправнихъ, добрыхъ, цюотайныхъ, оучтивыхъ и побожныхъ оубіанни и до вратѣтва ветрѣзливѣости належа, ти вѣдѣтъ. — Не мѣтеа чого вѣати яко страдѣти, не вѣтеа то приага ино оурочитѣ Свѣтницѣ, постановленіе передъ Бгѣомъ, шѣкыелью за Бгѣо помѣцію и лѣкѣвъ вѣзъ вѣакіа тѣбности ветрѣматіа мѣган ѿ звѣточного оуживаніа палѣныхъ напоѣвъ, ѿ горѣаки.

Таже не мѣшаѣтъ и не сѣдѣтъ, же тѣлько тѣи христіани, котрии къ оуживанію горѣакихъ напоѣвъ звѣтѣють а оубовно горѣаковѣ записѣютеа, мѣють оурочитѣ Свѣтницю передъ Гдѣомъ Бгѣомъ оучинити, але таже и ииини, на прикладѣ: пѣрѣчки, нѣвѣты, молодичѣ, дѣчѣта, котрии не оуживають и инколи не оуживанн жа-

днѣхъ тѣхъ, повинни для милости Бѣга, для милости сѣкѣ самѣхъ, для милости ближняго, для прикладѣ и злохочена дрѣгихъ согрѣднѣхъ людей, до такѣ хвалѣнаго братства ветреманности притѣти и до тогожѣ записѣтисѣ.

И еѣанкѣ кто злохочешн оуручѣтѣю перѣдъ Бѣгомъ оѣвѣтницю, черѣзъ иѣкѣшнѣе своего тѣла, черѣзъ намовѣ иѣко приналованѣе зонѣтѣхъ людей иѣко иѣкимъбѣдѣ спѣсовомъ тѣю оѣвѣтницю, цо оѣборонѣ Бжѣ! зломѣлѣ, недотримѣлѣ, тогда такѣи нехѣйтѣ своиѣ надежди не иѣшѣе, нехѣйтѣ не распачѣе, тѣлько черѣзъ св. спѣвѣдѣ, покѣтѣ и прѣятѣе иѣйскѣат. Сакрам. назѣдѣ до Гдѣ Бѣга нехѣйтѣ повѣрѣнѣе и перѣдъ Бѣго св. оѣтѣрѣлѣ съ чѣстѣмъ сѣрдцѣмъ и съ жалѣмъ тѣю оѣвѣтницю на ново оучѣнитѣ и до братства ветреманности притѣпитѣ.

Братѣа Христѣани! мои Парохѣани! Иѣкъ шѣетѣливо, иѣкъ прѣкрасно, иѣкъ миро и прѣемно житѣи и оулиратѣ вѣдѣтѣ тѣи, котрыи оуручѣтѣю перѣдъ Бѣгомъ оучѣнатѣ оѣвѣтницю ветреманности иѣ горѣчихъ напоѣвѣ а оѣсволивѣо горѣбаки, и до братства ветреманности притѣбпѣтѣ.

Маю, милосѣрднѣи Бжѣ! въ Тѣвѣкѣ надѣю, же тоѣи голоѣсѣ иѣйдѣстѣиѣнѣишѣго наѣшого еѣписѣкопа, прѣлюкѣзѣнаго иѣрѣхѣпѣстыря и тѣла днѣшнаѣа моѣа надѣка сѣрдца бѣши порѣшитѣ, же вы, мои Парохѣани всѣ съ оуочнѣмъ оумыѣломъ до того братства ветреманности притѣбпѣтѣ и до книги на тоѣ спѣрадѣжѣнонѣ записѣтисѣ, а тогда иѣ та вѣше на тѣмъ свѣтѣкѣ зѣ поколѣнѣа въ поколѣнѣе хвалѣбно перѣходѣитѣ и на вѣчѣнѣ пѣмѣатѣ того оучѣнѣнаго прѣдъ Бѣгомъ постановѣнѣа вѣспомѣнатисѣ вѣдѣ, а на тѣмъ тѣмъ свѣтѣкѣ самѣ Гдѣ Бѣ въ книгѣахъ живѣотѣ вѣчѣнаго, въ Нѣвѣкѣ го записѣтѣ.

— Цо дай о прѣдѣкѣчѣнѣи Бжѣ! —

И мѣнѣ.

10

⊙)(

Бр. 111
1877

П. 2467